

ת"פ 19184/01/20 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד סרגיי נזרוב-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 19184-01-20 מדינת ישראל נ' נזרוב

כבוד השופט יניב בן הרוש	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל-תביעות נגב	
ע"י ב"כ עוה"ד מאירי לב	
נגד	
סרגיי נזרוב-בעצמו	הנאשם
ע"י ב"כ עוה"ד מרים שמש	

גזר דין

רקע

- ביום 4.10.2021 הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה חמורה לפי **סעיף 333 לחוק העונשין**, תשל"ז - 1977 (להלן: החוק).
- בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן ביום 22.6.2018 במקום עבודתו של הנאשם, תקף הנאשם את המתלונן בכך שדחף אותו בפניו, ובעת שהגיע אחר להפריד ביניהם הכה הנאשם את המתלונן במכת אגרוף והמתלונן נפל ארצה. למתלונן נגרמו חבלות בדמות שבר מרוסק ברצפת ארובת העין מימין, הומיסיוס אמפזמה תת עורית ושבר בלמינה פפריציה.
- במסגרת ההסדר לא הייתה הסכמה עונשית, וסוכם כי הצדדים יטענו באופן פתוח לאחר קבלת תסקיר לבקשת ב"כ הנאשם.

תסקירי שירות המבחן

- בעניינו של הנאשם התקבלו ארבעה תסקירים. יצוין כי בתסקיר הראשון מיום 2.5.2023 ערך שירות המבחן מספר ניסיונות ליצירת קשר עם הנאשם על מנת לזמנו לפגישה אולם ללא הצלחה. הנאשם טען בפני שירות המבחן כי חוסר שיתוף הפעולה נבע מהיעדר הבנה כי מדובר בשיחות מאת שירות המבחן. שירות המבחן ביקש דחיה לאחר שלא עלה בידם להגיש תסקיר.
- ביום 23.5.2023 התקיים דיון טיעונים לעונש וצוין כי הנאשם התייצב בפני שירות המבחן ביום 10.5.2023. לבקשת ב"כ הנאשם ומנימוקיה, הענקתי לנאשם הזדמנות נוספת לקבל תסקיר מאת שירות המבחן ולפיכך דחיתי הדיון.

6. בתסקיר השני מיום 18.9.2022, סקר שירות המבחן את אורחות חיי הנאשם ונסיבות חייו. הנאשם בן 52 נשוי ואב לשלושה ילדים בוגרים ועובד כמלגן במפעל. הנאשם הודה בביצוע העבירה, אולם נטה להמעיט מחומרתה, התקשה לקחת אחריות על ביצועה והשליכה על המתלונן. שיתף כי הכה את המתלונן לאחר ויכוח שהתגלע ביניהם על רקע האחריות לביצוע משימה בעבודתם. לדבריו, באותה תקופה חווה משבר אישי נוכח פטירת אביו ועל כן, במצבי קונפליקט התקשה לווסת כעסו ונטה לפעול בפזיזות ובאלימות. משיחה עם המתלונן עולה כי מהיכרותו את הנאשם במסגרת העבודה חווה אותו כאדם אלים, ומאז פגיעתו חושש ממנו. עוד שיתף כי על רקע הפגיעה ומשהתרחשה לאחר חזרתו מהליך רפואי, איבד את היכולת לשוב לעבודתו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גילה מודעות והבנה להשלכות מעשיו, אולם התקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלונן. עוד התרשם מהנאשם כבעל יציבות תפקודית ותעסוקתית בחייו, אם כי במצבי לחץ ומצוקה עלול לפעול באימפולסיביות ואלימות. שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית בתחום האלימות ושליטה בכעסים, לו הנאשם הביע מוטיבציה, ועל כן שולב בקבוצה טיפולית ביום 27.7.2022. מדיווח גורמי הטיפול נלמד כי הנאשם נכח בחמישה מפגשים, שיתף פעולה וניכר כי יכול להיתרם מההליך. שירות המבחן התרשם כי נדרשת ענישה מוחשית והרתעתית אולם בטרם גיבוש המלצה סופית ובשים לב להימצאותו בהליך ראשוני בטיפול, ביקשו דחיה על מנת לבחון ולעקוב אחר שילובו בטיפול.

7. בתסקיר השלישי מיום 11.12.2022 תיאר שירות המבחן כי הנאשם הגיע לרוב המפגשים ולקח בהם חלק פעיל. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עורך תהליך משמעותי במסגרת הטיפולית והביעו חשיבות להמשך הטיפול. ציינו כי הנאשם שולב במסגרת שיקומית "אוניברסיטה בעם". שירות המבחן המליץ על צו מבחן וענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף של 220 שעות.

8. בתסקיר הרביעי מיום 27.3.2023 תיאר שירות המבחן את הנאשם כמשתתף רציני המשתף בפתיחות חרף מגבלות השפה. הוסיפו כי הנאשם מתאים להמשך השתתפות בקבוצה וניכר כי מפיק ממנה תועלת שיקומית רבה. גורמי הטיפול דיווחו כי הנאשם מגלה אחריות והבנה אודות חלקו בביצוע העבירה וכי הסיכון להישנות העבירה נמוך. ציינו כי הנאשם משתלב היטב במסגרת השיקומית אוניברסיטה בעם. לבסוף חזרו על המלצתם על צו מבחן מעקבי וצו של"צ.

ראיות לעונש:

9. **מטעם המאשימה** הוגש רישומו הפלילי של הנאשם (ת/1), כתב האישום מת"פ 9150-08-18 (ת/2), מסמכים רפואיים המעידים על מצבו הנפשי של המתלונן (ת/3), מסמכי ביטוח לאומי (ת/4) ותעודות רפואיות (ת/5).

10. **מטעם ההגנה** הוגשו שני מכתבי המלצה (נ/1, נ/2), הוצג לבית המשפט תעודת הערכה מחברת "אורנט פאזור". כן הגישו מסמך מדף הפייסבוק של המתלונן המתעד את עיסוקו בשיפוצים וכמתקין מזגנים (נ/3). יצוין כי המתלונן נחקר בעניין זה וצוין כי מפרסם עבור אחיו וכי הם מתכננים לפתוח עסק להתקנת מזגנים.

11. **המתלונן העיד** בדיון מיום 9.5.2022 ושיתף בעבודתו כמלגן במפעל בו עבד הנאשם. הוסיף כי בבוקר יום האירוע אמר לנאשם כי קיבל את המשמרת שלו והנאשם בתגובה החל לגדף אותו. בעת שהמתלונן פנה לקחת

את הציוד שלו, הנאשם עצר בעדו, וכשהמתלון הסתובב, הכה בו. ציין בפגימות שנגרמו לו, בנכות שקיבל מהמוסד לביטוח לאומי בעקבות המקרה והוסיף כי במשך כחודש התקשה לחזור לתפקודו התעסוקתי. ציין כי עד היום חש בכאב באזור המכה ומטופל פסיכיאטרית. לדבריו, אינו יכול לחזור לעבודתו כמלגזן מאחר שרישיונו נשלל עקב מצבו הנוירולוגי לאחר המכה שקיבל וכי כיום עוסק בתחום אחר.

טיעוני הצדדים:

12. **ב"כ המאשימה** תיאר את העבירה שבוצעה ידי הנאשם והערכים המוגנים בהם פגע. טען לפגיעה משמעותית בערכים המוגנים והפנה לנזק החמור שנגרם למתלון באספקט הפיזי והנפשי, בנסיבות בהם התרחשה הפגיעה במקום עבודתו ולכך שהנאשם האחראי הבלעדי לתקיפה. עתר למתחם ענישה הנע בין 16-32 חודשי מאסר בפועל והפנה לפסיקה. הפנה לעברו הפלילי של הנאשם בעבירה דומה, אף היא התרחשה במקום עבודתו, כחודשיים עובר לאירוע נשוא כתב האישום. טען לעונש ברף הבינוני של המתחם, פיצוי משמעותי שלא יפחת מ-25,000 ₪, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס והתחייבות. בדיון נוסף לטיעונים לעונש לאחר קבלת תסקיר ביקש ב"כ המאשימה שלא לקבל את המלצת התסקיר לסטייה ממתחם העונש, בהינתן שמדובר בתסקיר דל שאינו משקף את חומרת העבירות ובהיעדר הליך שיקומי משמעותי.

13. **ב"כ הנאשם** טען למחדלים בהתנהלות המאשימה עובר להגשת כתב האישום. הוסיף כי השיהוי הניכר בהגשת כתב האישום עומד בסתירה לטענת המאשימה כי מדובר באירוע חמור. הוסיף כי מדובר באירוע אלימות בודד, קצר בזמן, ללא שימוש בנשק ושאינו ברף הגבוה של האלימות. ציין כי אסופת המסמכים הרפואיים שהתקבלו ברובם אינם רלוונטיים לאירוע התקיפה ובניגוד לטענת המתלון כי אינו מסוגל לעבודה פיזית בעקבות התקיפה, הרי שעיון בדף הפייסבוק שלו מעלה כי מבצע עבודה פיזית. טען כי התנהגותו האלימה של הנאשם באותה תקופה נבעה ממצב נפשי קשה לאחר פטירת אביו ומחלת אמו. ציין כי הנאשם הביע חרטה, הבין את הפסול במעשיו וביקש לפנות לקבלת תסקיר שירות המבחן, אולם עקב קשיי שפה לא הבין כי מי שיצרה עמו קשר זו קצינת המבחן. ביקש הזדמנות נוספת לקבלת תסקיר. בדיון שהתקיים לאחר קבלת התסקירים פירט ב"כ הנאשם בהליך השיקום המשמעותי שעבר הנאשם בהיבט התעסוקתי והאישי וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן תוך חריגה ממתחם העונש. ציין בהודאת הנאשם, הבעת החרטה והתנצלותו בפני המתלון, נטילת אחריות על ביצוע המעשים, וחלוף הזמן מיום ביצוע העבירה.

14. **בת זוגו של הנאשם** העידה בדיון מיום 2.1.2023 ושיתפה כי חשה בושה נוכח מעשיו החמורים של הנאשם וציינה כי התנצלו בפני המתלון. הוסיפה כי הנאשם איש משפחה וביקשה את עזרת בית המשפט להמשיך לקיים את שגרת החיים.

15. **הנאשם** התנצל בפני המתלון ובפני משפחתו. הוסיף כי הגם שהתקשה לקחת אחריות על מעשיו, היום הוא מצטער על מעשיו ולא יחזור על התנהגותו. הודה לקצינת המבחן ושיתף כי נתרם מההליך הטיפולי.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

16. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

17. בעבירת חבלה חמורה הערך שנפגע הוא שמירה על שלמות הגוף והאוטונומיה של הפרט. כל אדם, באשר הוא, זכאי להגנה על שלמות גופו ובטחונו. עבירת זו פוגעת בגופו של אדם, באוטונומיה שלו, בתחושת הביטחון שלו וכן ביכולתו לנהל חיים מוגנים ושלווים. ראו למשל ע"פ 4173/07 פלוני נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.08.07):

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האינדיבידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה."

18. מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני, משום שהתקיפה הותירה חבלה בגופו ונפשו של המתלונן, האירוע התרחש במרחב הציבורי, במקום עבודתו של המתלונן, ויש בו כדי להביא אף לפגיעה בכבודו של המתלונן, מנגד לא מדובר באירוע מתוכנן ואף לא מדובר באירוע מתמשך.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

19. בבחינת הנסיבות הקשורות לעבירה שקלתי את הנתונים הבאים:

הנאשם הוא המבצע העיקרי אשר ביצע את המעשים ללא התגרות מצד המתלונן. מכתב האישום לא נלמד על יכוח שקדם לביצוע המעשים, והגם שנטען כי אלו בוצעו על רקע סברתו של הנאשם כי המתלונן מבצע את עבודתו במקומו, הרי שתגובה אלימה בדמות מכת אגרוף לפנים אינה יכולה להלום ויכוח של מה בכך.

כתב האישום מתאר אירוע ספונטני, ללא שימוש בכלי תקיפה וקצר בזמן. עם זאת, עוצמת התקיפה ניכרת בחבלות שנותרו על פניו של המתלונן ובנפשו. תקיפה של אדם במרחב הציבורי הינה אקט משפיל. הדברים נכונים ביתר שאת שעה שהמעשים בוצעו במקום עבודתו של הנאשם והמתלונן, כך שלאספקט הפיזי של התקיפה בענייננו אף מצטרף אספקט נפשי לא מבוטל.

מדיניות הענישה הנוהגת:

20. נקודת המוצא היא העונש שקבע המחוקק לעבירת החבלה החמורה, הוא 7 שנות מאסר. נתון שיש בו כדי

ללמד על החומרה הרבה שמייחס המחוקק לעבירה זו.

21. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה הגורמת חבלה חמורה או חבלה של ממש הינה:

רע"פ 3802/23 **עידן הדר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.05.23), נדחתה בקשתו של נאשם שהורשע בגרימת חבלה חמורה על רקע סכסוך בכביש, בכך שבעט והלם בראשו ובפניו של מתלון באמצעות אגרופיו, וכתוצאה מכך נגרמו למתלון סימני חבלה, המטומות ושברים בצלעות. מתחם העונש נקבע בין 10-30 חודשי מאסר בפועל ועונשו של הנאשם נגזר ל-12 חודשי מאסר בפועל ופיצוי למתלון בסך 10,000 ₪. יצוין כי דובר בנאשם שעבר הליך טיפולי אולם בית המשפט לא שוכנע שהמבקש עבר כברת דרך טיפולית שתצדיק הקלה בעונשו. ערעורו ובקשת רשות ערעור שהגיש, נדחו.

רע"פ 5792/22 **בנימין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (05.09.22) שם הורשע נאשם בבית משפט שלום בתקיפה הגורמת חבלה של ממש של אישה אגב ויכוח בג'ימבורי והוטל עליו עונש של 11 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי זיכה את הנאשם מגרימת החבלה כך שהרשעתו התייחסה לעבירת תקיפה סתם. בית המשפט המחוזי הקל את עונשו ל-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, זאת על אף שהיה נעדר עבר פלילי. בית המשפט העליון לא התערב בעונש אך קבע כי העונש חורג לקולא מן הראוי.

רע"פ 8822/16 **בן עזרי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (17.11.16), המבקש הודה והורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. המתלון התקשר למבקש וביקש ממנו להזיז את רכבו מהחנייה. המבקש הגיע למקום, ומשהבחין כי נרשם לו דו"ח חניה, אחז בפניו של המתלון והכה בהם באמצעות אגרופו. כתוצאה מכך, נגרמו למתלון שבר ונפיחות בלסת התחתונה, והוא אושפז בבית חולים. בית משפט השלום סטה לקולה ממתחם העונש שקבע 7-20 חודשי מאסר בפועל משיקולי שיקום, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי ציין כי "**בית משפט קמא הלך כאמור כברת דרך של ממש עם המערער כשקבע מתחם הנע בין 7 ל-20 חודשים**". בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון על חומרת העונש, נדחתה.

בעפ"ג 21185-12-18 **אמיר סעד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (03.01.19) הורשע המערער בחבלה חמורה. על רקע ויכוח בינו לבין המתלון במהלך עבודתם במפעל, הכה המערער את המתלון באגרופ אחד לפניו. כתוצאה מכך נגרמו למתלון בין היתר שבר ברצפת ארובת העין ושטפי דם. המתלון אושפז כשבועיים ועבר ניתוח לתיקון השבר. מתחם העונש נקבע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל, שהינו גבוה מהרף העליון של 18 חודשים אליו עתרה המאשימה, ועונשו נגזר ל-5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות מהטעם שבית משפט השלום קבע מתחם ובו רף עליון חמור יותר מזה שעתרה לו המאשימה וייתכן שהיה בכך כדי להשליך על גזר הדין. לצד האמור, בשים לב לחומרת החבלה מצא בית המשפט המחוזי להכביד ברכיב הפיצוי מ-5000 ₪ ל-18,000 ₪.

נתתי דעתי לפסיקה אליה הפנתה המאשימה בטיעוניה במעמד הדיון, ת"פ 33572-04-20 **CHOL BIDON נ' מדינת ישראל** - שם הורשע הנאשם בעבירת חבלה חמורה לאחר שמיעת ראיות, בכך שתקף את המתלון

באגרופים בפניו ולאחר שנפל על הקרקע המשיך הנאשם ובעט ברגליו, ישב עליו וחנק אותו בצווארו, וחדל ממעשיו רק לאחר שאחר הפריד ביניהם. למתלונן נגרמו חבלות חמורות ובין היתר לשברים בפנים ובגוף. מתחם העונש נקבע בין 12-28 חודשי מאסר ועונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי, נגזר ל-21 חודשי מאסר בפועל ובנוסף הופעל מאסר מותנה. מצאתי לאבחן לחומרה את המקרה דנן בהינתן כי נסיבות ביצוע העבירה והעובדה כי הנאשם המשיך להכות במתלונן וחנק אותו בעודו שרוע על הקרקע חמורים מעניינו, ובשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם שם.

22. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים אלו, ובנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש במקרה זה, נע בין 10-20 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד מאסר מותנה מרתיע, פיצוי משמעותי למתלונן, קנס והתחייבות.

סטייה ממתחם העונש ההולם להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

23. על נאשם המבקש לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. ראו למשל רע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.03.22). בענייננו, מתסקיר שירות המבחן השני מיום 18.9.2023 עלה כי הנאשם נטה להמעיט מחומרת מעשיו, התקשה לקחת אחריות על מעשיו וניסה להשליך את האשמה על המתלונן. לצד האמור, הנאשם הביע הכרה בקושי לשלול בכעסו ונוכח מוטיבציה שהביע, שולב בקבוצה טיפולית ייעודית. בתסקירים הבאים דווח מגורמי הטיפול כי הנאשם נכח במפגשים, התרשמו מהנאשם כמשתתף רציני ומסור המשתף בפתיחות חרף קשיי השפה, וציינו כי שולב במסגרת שיקומית לימודית נוספת. בשים לב להתקדמותו בהליך הטיפול, דיווח שירות המבחן כי הנאשם מגלה אחריות והבנה עמוקה אודות חלקו בביצוע מעשה העבירה.

24. הנה כי כן, תסקיר שירות המבחן הצביע על הליך שיקומי ייעודי ומשמעותי בעיצומו נמצא הנאשם, התקדמותו במסגרת הטיפולית ממנו הפיק תועלת שיקומית רבה. מתסקיר שירות המבחן נלמד על השינוי התפיסתי שחל אצל הנאשם בדבר האחריות לביצוע המעשים.

25. במסגרת המבחנים שנקבעו בפסיקה לחריגה מטעמי שיקום, נקבע כי בית המשפט ישקול את: "המוטיבציה שהפגין האדם שהשתקם, הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר, השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה, הבעת חרטה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה". ראו ע"פ 1229/19 סלומינסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (01.07.19) וכן ראו ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.04.18).

26. מצאתי כי מרבית התנאים מתקיימים והמלצת שירות המבחן תומכת בכך. הנאשם עבר טיפול קבוצתי בשירות המבחן בהצלחה רבה והוא נתרם מהטיפול וממשיך לקחת בה חלק. בנוסף, הנאשם מתמיד במסגרת שיקומית נוספת ורוכש השכלה גבוהה. אשר על כן, זהו מסוג המקרים החריגים בהם על בית המשפט לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם.

27. לצד האמור, יש לזכור כי חריגה ממתחם העונש ההולם, אין משמעה ביטול באחת של כל השיקולים והאינטרסים הקשורים בענישה, אלא שיקול אחד נוסף אשר על בית המשפט לקחת בחשבון בין מכלול שיקוליו. [ראו למשל רע"פ 189/15 **עומר כהן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.01.15)]. מה גם שעל אף הערכת מקצועיותו הרבה, של שירות מבחן הלכה היא כי היא: "**מהווה המלצה בלבד, ובית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים העומדים לפניו**" ראו למשל: ע"פ 5626/14 **לנקין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (02.08.15) וכן רע"פ 4144/15 **אבו אלטיף נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (16.06.15).

28. באיזון בין טיב השיקום שעבר הנאשם בהצלחה, אשר כשלעצמו מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם, לבין חומרת העבירות ועברו הפלילי של הנאשם שאינה מאפשרת כי הנאשם יצא בלא עונש ממשי ומרתיע, לא אוכל לקבל את המלצת שירות המבחן במלואה לענישה בדמות של"צ. יחד עם זאת, מצאתי כי ניתן לחרוג קמעא ממתחם העונש ההולם, כך שהעונש ירוצה בדרך של עבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

29. ענייננו בנאשם בן 52 אשר ניהל חיים נורמטיביים, איש משפחה ובעל יציבות תעסוקתית לרוב. הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי. התרשמתי כי בעקבות ההליך השיקומי שעבר, הביע חרטה כנה ולקח אחריות על מעשיו ולא שב להסתבך בפלילים, ובשים לב לחלוף הזמן מביצוע העבירה.

30. לצד האמור, נתתי דעתי לשיקולי הרתעת היחיד בעבירות של פתרון סכסוכים אליים. בענייננו, חודשיים בלבד עובר לביצוע העבירות נשוא כתב אישום זה, תקף הנאשם את חברו לעבודה על רקע ויכוח שהתגלע ביניהם בכך שהכה בו בכתפו. אז נגזר על הנאשם במסגרת הסדר טיעון, עונש של 3 חודשי מאסר על תנאי. אף אם אקבל טענת ב"כ הנאשם כי המעשים בוצעו על רקע מצבו הנפשי של הנאשם סמוך לביצוע העבירות לאחר אובדן אביו, לא אוכל לקבל זאת כהצדקה למעשיו.

31. באופן רגיל היה מקום להטיל עונש ברך הנמוך של המתחם אך לא בתחתיתו ממש - דהיינו קרוב לשנת מאסר מאחורי סורג ובריח. אלא שבמקרה דנא, על נסיבותיו הייחודיות, הן מבחינת נסיבות המעשה, הן מבחינת נסיבות העושה, ובעיקר בשים לב להליך השיקום המשמעותי שעבר הנאשם, שכאמור בעטיו מצאתי כי ניתן לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, העונש הראוי לנאשם יהיה העונש המקסימלי האפשרי לריצוי על דרך של על דרך עבודות שירות. זאת משום שהכנסת הנאשם אל מאחורי סורג ובריח, בנסיבות בהן עבר הליך שיקומי מוצלח, על פניה, אינה מתיישבת עם האינטרס הציבורי.

גזירת העונש:

32. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולה ולחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות בחויה במרחבים - מרכז יום לקשיש, בכתובת מועצה אזורית מרחבים החל מיום 23.8.2023 או לפי קביעה אחרת של הממונה על עבודות השירות.

ב. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 23.8.2023 עד השעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות בשלוחת דרום.

ג. אני מזהיר את הנאשם, כי עליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שתקבע הממונה על עבודות השירות, ושם לא יעשה כן, יכול ויופסקו עבודות השירות, והוא יידרש לרצות את יתרת עונשו בכלא.

ד. 4 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

ה. 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ו. פיצוי בסך 25,000 ₪ למתלון שישולם עד ליום 1.8.23. בכל הנוגע לפיצוי, הלכה היא כי מצבו הכלכלי של הנאשם אינו שיקול רלוונטי לגבי גובה הפיצוי. ובעניין זה ראו למשל ע"פ 4820/18 **אליצור נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (28.10.20). מה גם שלא הובאו בפניי ראיות התומכות בטיעון כזה. כך או אחרת, העיקר הוא שהמתלון יפוצה על הנזק שהנאשם הסב לו.

את הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ל' סיוון תשפ"ג, 19 יוני 2023, במעמד הצדדים.